

Se foredragsrækken om LaRouches liv: Jordens sidste 50 år og Jordens næste 50 år

1: Oversigt: Den enkeltes rolle i historien. [Klik her.](#)

Helga Zepp-LaRouche. En person kan ændre historien, og den mest magtfulde kraft i historien er ikke våben, penge eller hære: det er ideer. Lyndon LaRouche udnyttede denne indsigt og brugte den til at ændre verden. I dag ses frugterne af hans årtier lange organisering, sammen med mange kolleger og hans kone Helga i potentialet for internationalt samarbejde, som eksemplificeret af det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ. For at undgå den truende mørke tidsalder, som atomkonflikten mellem USA og Rusland udgør, er det vigtigt med en forståelse af den nødvendige renæssance.

2: LaRouches ufuldendte krig for en ny økonomisk verdensorden. [Klik her.](#)

Dennis Small. Historien om kampen for en retfærdig, ny økonomisk verdensorden (NWE0), baseret på nord-syd-samarbejde og udvikling, er et perfekt eksempel på hvordan ideer, og faktisk udelukkende ideer, skaber historien. De ideer, omkring hvilke de første kampe for en NWE0 blev udkæmpet, især i perioden 1979-1983, og begrebet om hvordan man fører denne krig, blev udviklet af Lyndon LaRouche.

Han påviste, at denne politik ville være til gavn for både nord og syd. Hans metode var at fremlægge de underliggende filosofiske begreber og det videnskabelige fysisk-økonomiske grundlag for at bevise, at en sådan tilgang rent faktisk kan fungere. De politiske relationer mellem de store hovedpersoner i denne kamp, Mexicos José López Portillo og Indiens Indira Gandhi, blev også bevidst fremmet af LaRouche. Og da en flanke opstod, da Ronald Reagan overtog præsidentskabet i USA i januar 1981, kastede LaRouche sig over den for at bringe de

kræfter, der rent faktisk kunne besejre fjenden og vinde den strategiske krig, ind i kampen. Dette er genstand for en lektion i uafsluttet krig.

#3: Lyndon LaRouches unikke bidrag til videnskaben om universel historie. Klik her.

Will Wertz. I et essay han skrev, som blev udgivet i foråret 1993 med titlen »Om Gud«, skrev han: »Hvis vi måler historien med standarden, at hver person er imago viva Dei, får vi en komplet anderledes opfattelse af historien, end det, som er beskrevet i vores tåbelige lærebøger fra universiteterne og lignende steder«. I et efterfølgende essay, udgivet i tidsskriftet Fidelio i efteråret 1993 med titlen »Historie som videnskab«, fortsatte Lyndon LaRouche: En rigoristisk definition af begrebet »historie« begynder med det faktum, at den fortsatte eksistens af den menneskelige art er styret af et princip, som ikke eksisterer for andre arter.«

#4 (18. maj): Italiensk Videnskab og Kultur. Klik her.

Liliana Gorini og John Sigerson. LaRouches ideer afspejler i Italien et fremskridt for den videnskabelige og kunstneriske revolution i det 15. århundredes florentinske renæssance. Dette fremskridt omfatter en tilbagevenden til en naturlig musikalsk stemning, hvilket Giuseppe Verdi krævede for mere end et århundrede siden; Italiens nylige skridt til at gennemføre LaRouches forslag om en Glass/Steagall-banklovgivning, en tilbagevenden til Hamiltons principper om økonomisk politik; og Italiens dristige beslutning om at tilslutte sig Kinas Bælte og Vejinitiativ for verdens udvikling.

Klassisk musik: Den tyske dirigent Furtwängler blev den ledende inspiration for LaRouches insisteren på at musik ikke udfoldes i lyd, men i det riemannske komplekse domæne.

5. Det amerikanske system, LaRouche-Riemannsk økonomi, og et Måne-Mars projekt. Klik her. Den findes nederste på siden.

Ben Deniston og Paul Gallagher. Den 23. marts 1983 traf

præsident Reagan en beslutning – trods stærk modstand fra sine rådgivere – om at gøre LaRouches strategiske forsvarsinitiativ (SDI) til USA's politik. Det var en del af LaRouches rumprojektforeslag for en ny æra af potentielt set ubegrænset fremskridt.

Alle kan også ses på LaRouchePAC's hjemmeside. [Klik her.](#)